'Iskušenja će dolaziti na srca, jedno za drugim, kao što je satkana hasura, prut po prut

Prenosi se od Huzejfe, radijallahu anhu, da je rekao: "Jednom smo bili kod Omera, pa nas je upitao: 'Ko je od vas čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori o smutnjama?' Ljudi su rekli: 'Mi smo ga čuli.' Omer zatim priupita: 'Možda mislite na čovjekova iskušenja u porodici, imetku i kod komšije?' Rekli su: 'Da.' Tada im reče: 'Takve smutnje otkupljuju namaz, post i zekat. Ali, ko je od vas čuo Allahovog Poslanika da govori o smutnjama koje će sve preplaviti i širiti se poput morskih talasa?' Ljudi su zašutjeli. Tada sam ja rekao: 'Ja sam to čuo.' 'Ti? Divan li je čovjek tvoj otac!', reče Omer." Huzejfe je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je rekao: 'Iskušenja će dolaziti na srca, jedno za drugim, kao što je satkana hasura, prut po prut. Pa koje srce ih prihvati, ostavit će na njemu crnu tačku, a koje ih odbije, na njemu će ostaviti bijelu. Tako će postojati dvije vrste srca: jedno čisto, poput bijelog, glatkog kamena, kojem smutnja neće moći naštetiti sve dok postoje nebesa i Zemlja; i drugo srce crno kao murbad i kuz mudžehhi, koje neće prepoznavati dobro niti će odbijati zlo, već će poznavati samo strasti koje su u njega ušle.' Rekao sam mu i da između njega i smutnji postoje zaključana vrata koja će ubrzo biti razbijena. Omer upitao je upitao: 'Hoće li biti razbijena – oca ne imao – jer ako se tako otvore, možda će se moći opet zatvoriti?' Rekao sam: 'Ne, nego će biti razbijena.' I kazao sam mu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao da su ta vrata, ustvari, čovjek koji će biti ubijen ili će umrijeti. Ebu Halid je rekao: 'Upitao sam Ebu Se'ida: "Ebu Malik, šta znači esvedu murbaddun?" Pa je rekao: 'Izrazita bjelina u crnini.' Upitao sam: "A šta je el-kuz el-mudžehhi?" Rekao je: 'Prevrnuti vrč.'"

[صحيح] [رواه مسلم]

Vođa pravovjernih, Omer ibn el-Hattab, radijallahu anhu, sjedio je u svom skupu, a oko njega su bili okupljeni ashabi, radijallahu anhum, pa im se obratio i rekao: "Ko je od vas čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori o smutnjama (iskušenjima)?" Neki od njih rekoše: "Mi smo ga čuli kako govori o smutnjama." Tada Omer, radijallahu anhu, reče: "Možda mislite na iskušenja i kušnje koje čovjeka pogađaju u njegovoj najbližoj okolini – u supruzi i djeci – zbog pretjerane ljubavi prema njima ili zbog toga što ga zaokupe pa ga spriječe u činjenju mnogih dobrih djela. Ili možda mislite na njegov nemar u ispunjavanju njihovih prava, u njihovom odgoju i poučavanju. Isto tako i na smutnju čovjeka s komšijom i slično tome. Možda na to mislite?" Rekoše: "Da, na to mislimo." Tada Omer reče: "To su smutnje koje traže preispitivanje i obračun, a među njima su i grijesi za koje se nada da će biti pobrisani dobrim djelima – poput namaza, posta i sadake." "Ali, ko je od vas čuo Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori o općim smutnjama – zbog njihove žestine i raširenosti – koje će ljude potresti kao što morski valovi potresaju sve pred sobom?" Ljudi su zašutjeli, a tada Huzejfe ibnul-Jeman, radijallahu anhuma, reče: "Ja sam ga čuo."

Omer se obradova i reče: "Velik je tvoj otac — kako je samo odgojio nekoga poput tebe! Reci!" Huzejfa reče: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: 'Smutnje će se pojavljivati i prilijegati uz srce čovjeka, kao što se prostirka pripaja uz bok onoga koji na njoj spava. Srce će biti pogođeno tim smutnjama zbog njihove blizine i prisnosti. Te će se smutnje iznova ponavljati – jedno iskušenje za drugim. Pa koje srce ih primi, zavoli i pomiješa se s njima, kao što se piće stapa s onim ko ga pije – u njemu će se upisati crna tačka. A koje srce ih odbije – u njemu će se upisati bijela tačka. Tako će s vremenom srca postati dvovrsna: srce bijelo – čvrsto u vjerovanju, sigurno od slabosti; srce na koje se smutnje nisu zalijepile niti su ga okrznule. Takvo srce je poput uglačanog kamena – ništa se na njega ne hvata – i nijedna smutnja mu ne može nauditi sve dok ne sretne svoga Gospodara. A drugo srce je ono koje je promijenilo boju – pocrnjelo od smutnji, poput prevrnutog ili nagnutog vrča iz kojeg voda stalno istječe. Takvo srce ne zadržava ni dobro ni mudrost; ne prepoznaje dobro kao dobro niti zlo kao zlo – osim onoga što mu se svidi i što mu njegova strast poželi.' Tada Huzejfe reče Omeru: "Te smutnje neće nestati za tvog života; između tebe i njih nalaze se zaključana vrata koja su skoro pa na ivici da budu slomljena." Omer upita: "Hoće li ta vrata biti potpuno slomljena?" "Ako se otvore, možda će se opet zatvoriti", reče Omer. Huzejfe odgovori: "Ne, ona će biti slomljena, a ta vrata su čovjek – ili će biti ubijen, ili će umrijeti." A ono što sam spomenuo je istinit i neosporan izvještaj; to nije iz knjiga prethodnih naroda, niti je rezultat nečijeg mišljenja, već hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem."

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/66382